

POLLÁGH PÉTER

Pár millió

Belenézel, behajolsz, s látod, ami hív, amit félsz, számolatlan orsót, hálót, uszonyt, csápot s bóját, tűnt dolgot, darab időt, rengeteg fejet, filmet, szemet, útravalót –, de nem magadat. Nincs alku, a tükör nem buta, csak ostobák keresik ott maguk. Pár millió éves és ez látszik is a bensőjében: finoman szólva van benne bocsánat. Nem tesz semmit, unottan ezt mondhatod, mégis széltől, késtől megvéd, ha vele hajolsz, ha jól hajózol vele. Jó belenézni: egészen mélyről kell lélegezni. A levegőt felvenni. Néha pihenj, mintha teaszünetet tartanál, engedd el, csukd le, s mintha kötnél, engedj el minden szemet: kell a tükörszünet.

Évai

Kristályos adattár: a tükör nem metafora, hanem tárgy. És filozófia. A legöregebb. Évai talán. Minden a nézés szögén múlik, és nem minden szög horzsol, de látsz folyosót, útvesztőt, rengeteg beragadt holmit, testemléket, szobát, hont, évgyűrűt, alkonyt és alanyt, vérző szférát, mutató ujjakat. Nem is szabad mindent felsorolni. Amire más kíváncsi, az nem látszik benne, nevelje mindenki a sajátjait. A tükör nem tesz semmit.